

Sygn. akt VI U 240/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 grudnia 2012 r., znak: (...)

w sprawie: A. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do renty socjalnej od dnia(...)

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 240/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu A. S. prawa do dalszej renty socjalnej, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony nie został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony nie zgadzając się z opinią komisji lekarskiej ZUS, wskazując, iż wydana decyzja jest dla niego krzywdząca, bowiem aktualny stan jego zdrowia, czyni go nadal całkowicie niezdolnym do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. S. (urodzony w dniu (...)) do dnia 30 listopada 2012 roku uprawniony był do renty socjalnej, w dniu 11 października 2012 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do dalszej renty socjalnej.

W efekcie został poddany badaniom przez lekarza orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, które w wydanych orzeczeniach nie stwierdziły u ubezpieczonego występowania dalszej całkowitej niezdolności do pracy.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: psychologa, psychiatry, internisty, alergologa, kardiologa, neurologa.

W opinii z dnia 3 czerwca 2013 roku biegli lekarze sądowi stwierdzili u powoda następujące schorzenia:

- schizofrenię paranoidalną w okresie remisji,
- cechy osobowości nieprawidłowej,
- nadciśnienie tętnicze II stopnia,
- astmę oskrzelową dobrze kontrolowaną,
- ZZA w wywiadzie

Zdaniem biegłych sądowych, nie stwierdza się u ubezpieczonego ograniczenia stanu zdrowia w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Obecnie nie stwierdza się ostrych objawów schizofrenii- choroba w okresie remisji, bez upośledzania sprawności intelektualnej, wobec czego biegli podzielili orzeczenie wydane przez komisję lekarską ZUS.

- dowód: opinia biegłych sądowych, k.19-20 akt sądowych

Ubezpieczony po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią wniósł do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż jest on całkowicie niezdolny do pracy, o czym świadczą opisane przez niego w zastrzeżeniach do wydanej opinii incydenty wynikające z nasilenia choroby alkoholowej i występującej schizofrenii.

Wobec powyższych zastrzeżeń Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych.

Biegli lekarze drugiego zespołu w opinii wdanej w dniu 6 września 2013 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- schizofrenię paranoidalną,
- astmę oskrzelową,
- nadciśnienie tętnicze.

Zdaniem biegłych wydających opinię w drugim zespole, stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność jego organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy, czego przyczyną jest stan układu psychicznego. Pomimo systematycznego leczenia nie osiągnięto u badanego pełnej remisji objawów chorobowych, występują zmiany nastroju, zaburzenia napędu, lęk oraz niepokój, zaburzenia koncentracji uwagi, spadek motywacji, wycofanie, utrata zainteresowań co powoduje znaczne trudności w organizowaniu codziennego toku zajęć, w zakresie współpracy, motywacji oraz wykonywaniu i wydajności pracy. Ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do września 2016 roku.

Wobec powyższego, biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez komisję lekarską ZUS jak i opinii I zespołu biegłych.

- dowód: opinia drugiego zespołu biegłych k. 46-47 akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych drugiego zespołu, pozwany organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia w których wskazał, iż opis badania jest niespójny z sentencją, gdyż stwierdzone przez biegłych dyskretne odchylenia nie skutkują całkowitą niezdolnością do pracy. W zasadzie opis badania potwierdza remisję objawów o której pisali biegli, nie przedstawiono dowodów obiektywnych uzasadniających sentencję, wobec czego pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłym bądź oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej wydanej w związku z zastrzeżeniami organu rentowego, biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż lekarz specjalista psychiatra konsultant ZUS wskazał, iż z uwagi na aktualny stan psychiczny ubezpieczonego przeciwwskazana jest praca na akord, przy obsłudze maszyn i urządzeń oraz samodzielna praca bez nadzoru. Uwzględniając wszystkie te przeciwwskazania zdrowotne do zatrudnienia, praca w przypadku ubezpieczonego może być traktowana wyłącznie jako forma rehabilitacji społeczno – zawodowej.

-dowód: opinia uzupełniająca k. 68 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią uzupełniająca, pozwany organ rentowy nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd podzielił stanowisko biegłych sądowych zaprezentowane w opinii drugiego zespołu biegłych.

Biegli wydający przedmiotową opinię są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom powoda. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo i logicznie uzasadnili, wobec czego brak było podstaw do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego. Nadto pozwany organ rentowy po zapoznaniu się z wydaną opinią uzupełniająca przez drugi zespół biegłych nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń.

Sąd uznał zatem opinię biegłych sądowych drugiego zespołu za miarodajną dla oceny aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (tekst jednolity Dz. U. z 2003 roku Nr 135, poz.1268 z późn. zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej **całkowicie niezdolnej do pracy** z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

nie później niż w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt. 1-3 w/w ustawy.

Z opinii wydanej przez biegłych drugiego zespołu, jak również z dokumentacji medycznej ubezpieczonego wynika jednoznacznie, iż występujące u niego naruszenie sprawności organizmu powstałe przed ukończeniem przez niego 18 roku życia czyni go osobą nadal całkowicie niezdolną do pracy. W świetle powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione wszystkie wymagane przesłanki do przyznania ubezpieczonemu prawa do dalszej renty socjalnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2k.p.c.

SSO Ewa Milczarek